

viduals, en accions desordenadas y deslligadas unas d' altrás, en despreci absolut de tota disciplina. La falta de civisme, aquest vici que la dominació de la política castellana 'ns ha filtrat fins al moll dels ossos, dona entre nosaltres sos fruïts naturals y l' acció matzinosa d' aquests fruïts nos tindran per llarch temps reduhits á la impotencia més desesperadora.

Polítichs curts de talla, impacients de tota mena, aprenents de patriota s' aplegan en grupo y en fraccions y, oblidant cegament que la *Unió* fa la forsa, tiran camps á través, cada un pel seu indret y ab qualsevol cosa fan una bandera. Anéuloshi á ensenyar que aquesta conducta está condemnada per la més rudimentaria estrategia y que d' ella n' ha d' eixir una complerta desfeta. No saben veure que 'l-pitjor enemich lo portém dintre nostre, qu' hem de subjugar l' esperit de revolta y l' hem d' obligar al degut acatament al criteri de la colectivitat, si volém constituir una gran massa poderosa y resistent capás d' oposarse á las embestidas del centralisme.

La *Unió Catalanista* va neixer ab aquest objecte y té la missió d' aplegar entorn seu las activitats y 'ls desitjos de tots los ayments de la terra catalana. En son si caben indubtablement tots los matissos y varietats no fonamentals de criteri, mes no hi caben ni deuenh càbrehi las disparitats de conducta que portin fondos antagonismes en los elements que la integran. Desde 'l moment que ab ella queda instituhida una entitat social, las accions han d' esser solidarias y han d' obehir á un plan y á una direcció. Aquesta es la manera imprescindible d' arribar á l' *unitat* que 'l nom d' *Unió* implica. Travallar per compte propi, allunyar-se de la *Unió*, es fer, en los que están dintre d' ella, feyna perturbadora y disolvent; es

portar lo descrédit á una causa que 's preien defensar provocant son escuarterament.

Si la defensa d' aquesta causa obliga als que son de la *Unió Catalanista* á treballar ab l' *Unió* y á deixar de banda camins que aquesta no segueixi, tots aquells que fins are han permanescut allunyats d' aquesta corporació, allissonats per l' exemple que 'ls dona la política centralista, que d' un cop y ab unanimitat absoluta s' han posat al costat del govern, actual representant seu y portan veu dels comuns recels y egoismes, ells també han d' abdicar en la «*Unió Catalanista*,» representant genuí de las aspiracions nacionalistas de la nostra terra, totas las diferencias de criteri y tots los individualismes que avuy los tenen separats de nosaltres.

Desde Madrid nos ensenyen de tenir seny y aquest l' hem de demostrar posant en práctica aquella conducta de sacrifici d' amor propi que porti al enfortiment de tots per lo respecte á la disciplina y per la unitat absoluta d' acció. Los que de veritat treballin no han de dubtar un sol moment en aplegarse sota 'ls plechs de la bandera que enlayra la «*Unió Catalanista*,» fentli ofrena de las sevas energias y esperant conquistar, per medi de la unió, la forsa que á tots separadament nos manca.

G. ESTRANY.

(De *La Renaixensa*.)

PERQUÉ?.....

Avuy t' hi abraçat, estrenyenthe ben fort cap á mon pit. Avuy t' he besat moltes voltas cercant ansiosa-